וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך...

وعاد الرسل إلى يعقوب (**יעקב**) قائلين: جئنا...

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية
/likuteitorah.com/ar/torah-ohr/vayishlach/2

1 **וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו.**

«وعاد الرسل إلى يعقوب (**יעקב**) قائلين: جئنا إلى أخيك، إلى عيسو (**עשו**)، وهو أيضا قادم للقائك، ومعه أربعمائة رجل».

פי׳ תשובת המלאכים הוא כך שעם היות שמחמתך ראוי ונכון מאד שיומשך אליך מבחי׳ המקיף דתהו מאחר שנמצא בך השלימות של התקון

التفسير: كان جواب الرسل كما يلي: مع أنه بسببك يكون من اللائق جدا والصحيح أن يُنزَل إليك من مرتبة النور المحيط (**המקיף**, makif) في عالم الفوضى (**תהו**, Tohu)، إذ إن كمال عالم الإصلاح (**תקון**, Tikkun) متحقق فيك، لكن ماذا عسى أن نفعل؟ العائق من جهة أخيك عيسو، فهو لا يزال في الأسفل، في حالة الانكسار (**שבירה**, shevirah)، ولم يُنقَّ بعد البتة.

אבל מה לעשות שהמניעה היא מצד עשו אחיך שהוא עדיין למטה בבחי׳ שבירה ולא נתברר עדיין כלל וא״כ איך ישפיע לך משרשו המקיף דתהו הנ״ל מאחר שהוא בעצמו עדיין למטה.

فكيف يستطيع، إذن، أن يمنحك، من أصله، النور المحيط المذكور آنفا من **תהו**، وهو نفسه لا يزال في الأسفل؟

2 **והראי׳** [והראיה] **ע״ז שהוא בשבירה הוא כי וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. פי׳ ד׳ מאות איש הם דינים קשים של החיצונים הנמשכים מן ת׳ בתי דינין קשין דמשתכחין כמ״ש באד״ר** [באדרא רבא]**.**

والدليل على أنه ما زال في حالة الانكسار هو قوله: «هو أيضًا آتٍ للقائك، ومعه أربعمئة رجل». أي إن أربعمئة رجل هم الأحكام القاسية للقوى الخارجية، المستمدة من الأربعمئة محكمة من محاكم القضاء القاسي الموجودة، كما هو مكتوب في إدرا ربّا (**אדרא רבא**).

3 **וכנודע ששרש שרשם של ד׳ מאות איש הנ״ל נתהווה מן ד׳ מאות שקל כסף שנתן אברהם אע״ה** [אבינו עליו השלום] **לעפרון.**

وكما هو معروف، فإن الجذر الأعمق لهؤلاء الرجال الأربعمائة نشأ من أربعمائة شاقل من الفضة أعطاها إبراهيم أبونا (**אברהם**)، **ע״ה**، لعفرون.

שהד׳ מאות שקל הנ״ל הם ת׳ עלמין דכסופין דירתי צדיקייא לעלמא דאתי דהיינו שהם בחי׳ אורות שפע ענג העליון הנמשכים מבחי׳ עתיקא קדישא

فهذه الشواقل الأربعمائة هي عوالم التوق (**כיסופין**, kisufin) الأربعمائة التي يرثها الصدّيقون (**צדיקים**, tzaddikim) في العالم الآتي؛ أي إنها أنوار من فيض اللذة الفائقة (**תענוג**, taanug)، المنبعثة من مستوى القديم المقدّس (**עתיקא קדישא**, Atika Kadisha).

שהוא בחי׳ ממוצע בין עצמיות הא״ס לעולם האצי׳ כנודע שהכתר הוא ממוצע בין המאציל לנאצלים ומשם נמשכו השפעות ענג העליון לצדיקים לע״ל [לעתיד לבוא]**.**

وهو مستوى متوسط بين جوهر اللامتناهي (**אין סוף**, Ein Sof) وعالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus)، إذ من المعروف أن التاج (**כתר**) متوسط بين المُفيض والمُفاض عليه؛ ومن هناك تنبع فيوض اللذة الفائقة إلى الصدّيقين في الزمن الآتي.

וזהו ענין ת׳ עלמין דכסופין והם ד׳ מאות שקל כסף הנ״ל. ונק׳ עובר לסחר כי כתר נק׳ סוחר לשון (שבת יג.) **סחור סחור שהוא בחי׳ המקיף לכל ההשתלשלות.**

وهذا هو معنى عوالم التوق الأربعمائة، وهي شواقل الفضة الأربعمائة المذكورة آنفًا. وتُسمّى «مقبولة لدى التاجر» (**עובר לסוחר**, over lasocher)، لأن التاج يُسمّى «التاجر» (**סוחר**, socher)، من التعبير الوارد في (Shabbos 13a): «دوروا، دوروا»، إذ إنه المستوى المحيط (**מקיף**, makif) بسلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus) كلها.

ות׳ עלמין דכסופין הנ״ל הם עובר לסוחר שהם באים ונמשכים מעצמות אא״ס [אור אין סוף] **שלמעלה גם מהכתר ועוברין ונמשכין בהכתר ומשם נהרין לצדיקיא לע״ל** [לעתיד לבוא]**.**

وعوالم التوق الأربعمائة هذه هي «عابرة للتاجر» [أي مارة عبر المحيط]، لأنها تأتي وتنبعث من جوهر النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، وهو أسمى حتى من التاج؛ فتمرّ عبر التاج وتنبعث من خلاله، ومن هناك تشرق للصدّيقين في الزمن الآتي.

וענין הנתינה לעפרון הי׳ [היה] **בדרך ענין ירידת הבירורים כדי להוציאם אח״כ ממנו בתוס׳** [בתוספת] **ברכה כו׳.**

أما إعطاؤها لعفرون فكان على نهج نزول عمليات التنقية (**בירורים**, birurim؛ أي شرارات القداسة التي يلزم تنقيتها)، لكي تُستخرج منه بعد ذلك ببركة زائدة، وما إلى ذلك.

אך ביני לביני הן שירדו כ״כ [כל כך] **למטה מטה ונעשו בחי׳ ד׳ מאות איש לעשו. והוא בחי׳ ש״ק כמ״ש** (ישעיה נ) **אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם.**

لكنها في هذه الأثناء هبطت إلى أعماق سحيقة، حتى صارت الرجال الأربعمائة الذين لعيسو. وهذا هو مستوى المِسح (**שק**, sak [**ש״ק**، أي أربعمائة]، كما ورد: (إشعياء 50) «أُلبس السماوات سوادًا، وأجعل المسح غطاءها».

וכן ארז״ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] (סנהדרין קא.) **התורה חוגרת שק כו׳ דהיינו שנתהווה בחי׳ לבוש שק שהחיצונים יונקים ממנו ולע״ל** [ולעתיד לבוא] **בגמר כל הבירורין כשיבולע המות לנצח** (זכריה יג)

وكذلك قال حكماؤنا، **ז״ל**، (**סנהדרין** 101a): «تتمنطق التوراة بالمسح»، وما إلى ذلك؛ أي إنه نشأ لباس من المسح تستمد القوى الخارجية منه غذاءها.

ואת רוח הטומאה אעביר כו׳ אז יחזיר עפרון הד׳ מאות שקל כסף לשרשם אל הקדושה בשלימות.

وفي الزمن الآتي، عند اكتمال جميع عمليات تنقية الشرر (בֵּרוּרִים, birurim)، حين يُبتلع الموت إلى الأبد، «وأُزيل روح النجاسة» (זכריה 13)، وما إلى ذلك، سيعيد عِفرون (עפרון) عندئذٍ الأربعمئة شيكل من الفضة إلى أصلها، أي إلى القداسة، على نحو كامل.

ומעתה ידע יעקב שא״א שישפיע לו עשו משרשו את המקיף דתהו אשר הוא מבקש מאחר שהוא בעצמו למטה.

ومن هذا، عرف يعقوب (יעקב) أنه يستحيل على عيسو (עשו) أن يفيض عليه من جذره النور المحيط (המקיף, makif) من عالم الفوضى (תהו, Tohu) الذي يطلبه، ما دام هو نفسه في الأسفل.

4 **ואין עצה אלא רק שימשיך יעקב בעצמו את המקיף הנ״ל. ולזאת כשידע שבעצמו צריך להמשיך המקיף הנ״ל**

لا سبيل إلا أن يُنزل يعقوب (יעקב، Yaakov) نفسه هذا النور المحيط (מקיף، makif).

לכן הוצרך להעלות מ״ן [מיין נוקבין] **כנגדו כדי להמשיך עי״ז את המקיף כי רוח אייתי רוח כו׳.**

ولذلك، حين علم أنه هو نفسه لا بد أن يُنزل هذا النور المحيط، كان عليه أن يرفع المياه الأنثوية (מ״ן، mayin nukvin) نحوه، لكي يُنزل بذلك هذا النور المحيط، إذ «الروح تجلب الروح»، إلخ.

וזהו ענין המנחה ששלח יעקב לעשו הוא בחי׳ העלאת מ״נ [מיין נוקבין] **להמשיך מ״ד** [מיין דוכרין] **דמקיף דתהו הנ״ל.**

وهذا هو معنى الهدية التي أرسلها يعقوب إلى عيسو: فهي رفع المياه الأنثوية من أجل إنزال المياه الذكورية (מ״ד، mayin duchrin) لهذا النور المحيط من عالم توهو (תהו، Tohu [عالم الفوضى]) المذكور أعلاه.

ולכך שלח גמלים אף שהם בהמות טמאות כי לגבי או״מ [אור מקיף] **הנ״ל כחשכה כאורה כו׳. וכמשי״ת** [וכמו שיתבאר] **לקמן בעז״ה** [בעזרת השם] **בענין ויקח מן הבא בידו מנחה כו׳:**

ولهذا أرسل جمالًا، مع أنها حيوانات غير طاهرة؛ إذ إن «الظلام كالنور» بالنسبة إلى هذا النور المحيط (אור מקיף، Or Makif)، إلخ. وكما سيُشرح أدناه، بعون ה׳، في معنى «وأخذ مما جاء إلى يده هدية»، إلخ.

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية

حول هذه الطبعة

This edition contains the Hebrew text وthe English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

الترجمة العربية والشروح: أُعدّت لموقع LikuteiTorah.com بمساعدة الذكاء الاصطناعي (openai/gpt-6-luna-pro:batch)، وقورنت بالنص العبري وبموقع سفاريا؛ ولم يراجعها محرر بشري بعد. يرجى التحقق من كل ما هو مهم بالرجوع إلى النص العبري.

طلب الريبي أن تُدرَس مَاماريم باراشا الأسبوع، «الباراشا الحسيدية»، خلال ذلك الأسبوع، موزعة على أيامه السبعة (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). لماذا ندرسها، وما بركات الريبي: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

مشروع مجاني غير تجاري؛ لا يُباع هنا شيء. والمشروع غير تابع لكيهوت أو سفاريا أو مكتبة لوبافيتش. © likuteitorah.com

من likuteitorah.com/ar/torah-ohr/vayishlach/2/

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق